

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Opus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

ciat testatissimam. Neg, tu illa suppresses si recte diligentiam tuam perpenai, qua ad humani generis utilitatem paucissimis antea cognita referasti. Facit hoc idem Calius noster, qui quotidie aliquid de Musarum penetralibus eruit, & in promiscuum usum exponit, inde perpetuam sibi laudem, & amicis nomen comparaturus. Nosm vero hac qualiacumq; sint, si non utilia, uti vestratia, certe aliqua ex parte spero fore delictabilia. Tu igitur, quod auribus libenter haurire vijus es, oculis nunc & mente perfruere.

DE MANU. CAP. I.

Quae fuerint super manu hieroglyphica apud Aegyptios significata, quiq; honos ei habitus ab ejus nationis sacerdotibus, Manarde mi, dicebamus, ea nunc in hunc modum, uti dicta fuerant, repetemus.

OPUS. CAP. II.

Manus apud Aegyptios sacerdotis operis in primis hieroglyphicum fuit, eaq; picta, sculptave, hominem aedificationis studiosum significabat: quippe qua in operibus faciendis plurimum iurum, cujusq; beneficio rerum artificia constant, & concepta in animo excogitationum imagines oculis subjiciuntur. Ut vero ait Hippocrates, in unaquaq; arte manus unusquisq; ad opus, quod facere destinarit, accommodat: Naturam enim ut ait Cicero, de dit homini manu multarum artium ministrat, Artemidorus conjector artes ex manu significari ea de causa dicit, quod earum opera artes exercentur. Jam & oblatae in somniis manus si pulchrae formosaeq; sint, felicem rerum agendaum successum indicant, & iis praecipue, qui manibus opus faciunt, ut idem tradit Artemidorus. Et Pandaricum illud Olympiis celebratur Ode 4. *Χειρὸς θεῶν ἡρώδω*, ubi per manus opera, per cor audacia intelligendam interpret Triclinius observat. In sacris quoq; nostrae pietatis libris manus operis hieroglyphicum habetur, eo praesertim loco ubi Deus Moyse mandat, ut Serpentem caudam apprehendat manu Aetionem hic per manum significari tradit Philo siquidem nullo fieri modo potest, ut voluptates, quas per Serpentem significari alio commentario diximus, coerceri, opprimere valeant, nisi prius manus, hoc est, sinceros animi affectus, utpote rectorum operum ministros expediamus, & in omne pietatis ministerium promptissimas habeamus, atque ita demum arreptus intrepide Serpens virga fiat, hoc est, voluptas in disciplinam, quae per virgam figuratur, ut in Caduceo declaratum est, quamprimum habeat, atque ita absolutam veritatis cognitionem partim intelligendo,

patim experiundo, consequatur. Apertius vero manus opus est eo loco: Exodi 14. *Et viderunt Aegyptios mortuos super litus maris, & manum magnam, quam exercuerunt Dominus contra eos.* Hujusmodi significationem etiam Graeci veteres admiserunt. Nam Lacedaemonii sic invocandos deos exultimabant, ut manum etiam admoveremus, nostram scilicet operam addentes, neque enim eos aliter exaudire. In quam sententiam Salustianus Cato: *Non vocis, neque supplicii muliebribus auxilia Deorum parantur, vigilando, agendo, bene consulendo, prospere omnia cedunt: ubi socordia te & ignavia tradideris, ne quicquam Deos implores: imiti infestis, sunt.* Sed ut ad nostra redeamus. Psalm. 78. *Deum exquisivi manibus meis nocte contra eo,* quamvis apud eos, qui Hebraeos sequuntur, nulla hic de manibus mentio. Verum alii exponunt, *manibus* id est, *bonis operibus*, quae tamen nocte, hoc est, *occulte*, & in Dei tantum conspectu fierint. Nam & Assertor: *Nesciat, inquit, lava, quid dextera agat tua. Dum atcollit: Moyses manus suas, vincitur Amalech.* hoc est, ut ut interpretatur Adamantius, opera & actus sustulit ad Deum, non humi jacens, obrepensq; reptilium instar terrae applicitus, sed ad Deum porrectus, inq; caelum surrectus. Quodq; Levitico praecipitur: *Manus ejus offerunt hostiam Domino,* Theologi per manus opera interpretantur, *κατ' ἐξοχλήν* vero quamdam, manus Dei pro ipso accipitur Filio, per quem facta omnia ut Eucherius & alii pleriq;, interpretatur illud Esaiæ: *Omnia haec manus mea fecit.* Sed longe manifestius alibi vates idem clamat: *Brethium Domini cui revelatum est.* ubi Theologi, ut apud Hesychium est, Filium dubio procul intelligi debere profitentur, Patri scilicet *quod dicitur*, quod ne cui ambigui relinqueretur, labores ejus pro nobis susceptos statim subjicit, vir extra omnium aleam divinissimus, ait enim: *Labores nostros ipse tulit & dolores nostros ipse portavit, ipse autem vincemur est propter iniquitates nostras, afflictusq; est propter scelera nostra. Disciplina pacis nostra super eum, &*

Unde illud
τῶν Χειρῶν
ἐγὼ Ἰσραήλ
ἐλάλησα.
manus ad
movere.

Matth. c. 6.
Levit. c. 19.

Cap. 40.
Cap. 53.

Ibidem.

libera

Alvore ejus sanati sumus. Psalmo sane 70. Donec annunciem brachium tuum generationi omni, qua ven-
tura est. Theologi subiectam interpretationem huic versui memorant, potentiam tuam
& iustitiam tuam, id esse brachium: Ubi vero hostiæ salutaris brachium dextrum separari, darique
muneri Sacerdoti præceptum est, Cyrillus, vel Adamantius potius, per hujusmodi brachium à vul-
go separatam significari ait, Pontificem debere dextera quæque, hoc est, proba & honesta facere, ut
qui tamquam lampas illucescit in atrio, exemplo reliquis esse possit, non opinione tantum, verum
etiam operibus, quam quisque viam ad virtutem & pietatem ingrediatur: contra vero sinistra, hoc
est, prava & turpia non antingat, vitæque sit omnino integra & inculpabili.

INNOCENTIA. CAP. III.

Euthymius, ubi de manuum puritate sermo fit in Divinis
litteris, per manus actiones operationesque inquit signifi-
cari: eo quod per eas opera fieri soleant. Earum autem pu-
ritas dubio procul infontem ostendit: unde etiam abluen-
darum manuum gestus innocentia signum est, quasi illas
non contaminatas habere profiteamur. Antiqui enim
quando contestari volebant se alicujus innoxios esse scele-
ris, neque impuris se facinoribus immiscuisse, assensumve
præbuisse, in multitudinis conspectu manus abluiebant, ut
scilicet ex illa manuum munditia animæ idemtidem purita-
tem indicarent. Inde Deut. cap. 21. ubi cadaver in agro
casum quis repererit, ignorato cædis auctore, seniores ci-
vitatatis, quæ loco ita polluto proxima fuerit, accessiri jubentur, & in deserta sterilique convalle vitu-
la facere, super quam lavent manus: ut ita expientur & ipsi & civitas, populisque omnis absolvatur.
Sic circumdaturum se altare Domini Psalmodigraphus vates profitetur, cum una cum innocentibus
manus suas abluerit. Et Pilatus, cum iniquæ sententiæ crimen in Hebræos rejiceret, innocentiam su-
am attestaturus, manus publice lavit. Datas autem homini manus ideo, ait Athanasius, ut ad rerum
necessarium usum inferviant, & ad preces Deo porrigendas attollantur: atque, uti palam est, ma-
nus est quæ cibum & alimenta omnia legit, condit, instruit, & ori admovet: manus est, quæ præcla-
ra facinora in pugna vel discriminum conflictu facit, ab ea est scribendi commoditas & elegantia,
quam Propheta honestavit, de Deo dicens: Calamus scribae velociter scribentis, quo scilicet divinæ
vocis oracula exprimuntur. Manus sacra insert altaribus, & pietatis omne munus peragit, sacra-
menta cælestia nobis subministrat, & Mytheria reliqua rite perficit & operatur: eam dignatus est
Dei filius commendare, cum dixit, *Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini exaltavit me.* Ma-
nus denique est, quæ omnia confecit, omnipotentis Dei testimonio, per Prophetam dicentis: *Non
ne manus mea fecit hæc?* Manus est totius corporis propugnaculum, quæ dum illud totum defen-
dit, totum comit, totum vestit, totum ornat, universæ ejus molis dominam se re ipsa profitetur.

*Sic præ-
verbium,
divinitus
regni,
à puritate
veterum sa-
crorum,
tractum, ex
Ilesodo in
operibus.
Mos anti-
qua profi-
tendi inno-
centiam.*

*Manus
sunt
sunt.*

Psalm. 45.

Psalm. 118.

AUTHORITAS. CAP. IV.

Hinc manus auctoritatemque & potestatem signatissime indicat, ut in sacris pietatis nostræ ca-
nimus, in manu Dei esse omnium potestatem, & jura regnorum omnium, quo significato dictum
à Psalmodigrapho, *Exaltet manus tua*, ut Theologi sunt interpretati. Jam apud Hieremiam: *Sicut lu-
tum in manu figuli, sic vos in manu mea domus Israel*, de summa Dei potentia. Et illud minime dissimu-
landum, quod Poëta Cæcilius ait: *Deum quis non summum putet, cui in manu sit quem esse dementem ve-
lit, quem sapere, quæ infantæ, quem in morbu injici, quem contra amari, quem averfari, quæ expeti?* Sic ad
Terentiam Cicero: *Verum hæc non sunt in nostra manu.* Et Aruspices, nulla quamvis sanctiore imbuti
disciplina, cum prændenti Vespasiano humana manus triclinio illata fuisset, & subter mensam subje-
cta, præ sagium fuisse respondere, rerum potestatem ad Vespasianum aliquando perventuram. In Dei
vero manu esse omnes fines terræ, sacra piorum vatum oracula testantur: qui fieri posset admiran-
tium,

*Psalm. 80.
Jerem. 18*

*Sutton. in
Resp. c. 5.*

*Cur aqua
terra longe
altior dica-
tur.*